

Publicerad 2016-05-31 17:16 av Elisabeth Nilsson

TIDEN GÅR OBRYDD

I himmelen vida

syns grånade berg

i uråldrig vila

vicka med fötterna

på havets botten

enstaka träd

vajar ensamma

som hårstrån

på bergens kala hjässor

lavar blir skägg

på deras åldrade kinder

tiden går sin väg

obrydd om liv och död

och bergen står stadigt

i himmelen vida

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten